

Reportáž Wendyho Vaška, který ji nazval

Dvojjediný program 11.6.2016

V čem spočívá obsah onoho podivného nápisu?

Na předchozí schůzi spolku byla avizována jednodenní návštěva Leteckého dne v Mladé Boleslavi a zároveň Muzejní noci v Praze Kbélích. Přehnaný zájem členstva nebyl, a proto jsme v sobotu po snídani vyrazili na pohodu jedním autem ze Žatce, Staňkovic a Loun v sestavě Wendy Vašek, Franta Grof, Jirka Mach a Jirka Klíma. Dalším autem z Teplic vyjel Honza Zika s velmi pěknou holčinou, Simonkou Vorlíčkovou, o níž tvrdil, že se jedná o dceru kamarádky. Raději jsme neupozorňovali na nápadnou podobu a neptali se, kdo se zmíněnou kamarádkou strávil před patnácti roky příjemnou chvíli. To ale není důležité v kontextu s poznáním, že se jedná o výjimečné stvoření ženského pohlaví. Proč, k tomu se pochopitelně dostanu, když už jsem to takhle neomaleně nakouzl. Cesta čtyřčlenného roje probíhala v dešti vcelku normálně. Plynulost byla narušena jen jednou objížďkou a zácpou v Mělníku.

**Autor reportáže
Václav Vašek**

Po příjezdu a zaparkování takřka přímo pod mladoboleslavskou letištní věží nám bylo zápěstí opásáno modrou rozpoznávací páskou, aby všichni věděli, že se můžeme pohybovat všude. Okolo letiště sice párkrát postrašila nízká oblačnost nacucaná přeháňkami, nicméně po celou dobu aviatcké produkce se počasí kupodivu drželo. Co je pod-

statné.....co odstartovalo, to přistálo normálním způsobem a mezi tím vždy chlapani ukázali, co uměli. Letecký den byl velmi gramotně naplánován a také veden ředitelem Tomášem Ratimcem, mým bývalým kolegou od dopravního poletování. Nechyběla mu plynulost, návaznost čísel a dynamika. Potkali jsme hromadu známých tváří, pokecali o všem, co k pohybu v trojrozměrné dimenzi patří a po výborně strávených šesti hodinách se vydali kolem půl šesté na cestu do Kbel. Po cestě jsme se stavěli na výborný gáblík ve výborné hospodě u dálnice poblíž Staré Boleslavi. Pochutnali jsme si znamenitě.

Uhasit žízeň bylo velmi potřebné. Zleva Honza Zika, Jirka Mach, Jirka Klíma a Wendy Vašek

Letecké muzeum Praha Kbely

K muzeu jsme dorazili s dostatečným předstihem na to, abychom po cestě vydechli a připravili se na zahájení už zmíněné Muzejní noci. Dříve, než se dostanu k popisu druhé části mise, nemohu se nevrátit k slíbenému. Z Honzovy chovankyně se vyklubala neskutečně sympatická dívka, což by nebylo nikterak podivné. Ale toto stvoření se vyznačuje nebývalým a neomšelým zájmem o cokoli, co se jenom šustne poblíž létání. Už rok před ukončením základní školní docházky má jasno, čím chce být a dělá pro to co se dá. Ve třídě se silně odlišuje a je terčem nárazek hlupáků. Pokud ji to posílí, přejeme jí zdraví a splnění životního cíle.

A nyní k meritu věci. Hodinu po zahájení programu byla naplánována beseda s návštěvníky v prostoru stání MiG-29 č.8003. Letadlo po sedmiletém vyjednávání se slovenskou stranou bylo loni v létě dotaženo po zemi ze Slovenska. Následovala práce entuziastů, kteří bez dokumentace letadlo sestavili do správné podoby. Pracovníci historického ústavu společně s kolegy z muzea připravili besední „pracoviště“ a začali promítat

Wendy Vašek a Jirka Mach pózují před MiG-29, na kterém před lety létali v Žatci.

Jirka Klíma co by pilot bez bázně a hany

neozvučené filmy o poletování s tímto strojem na naší bývalé „Korei“. Besedu vedl zkušený publicista a my patřičně fundovaným (jak jinak?) způsobem reagovali na jeho otázky. Kolemjdoucí se zastavovali a po chvíli se ukázalo, že prostor u devětadvacítky by mohl klidně být několikanásobný nebo nafukovací. Jak vidno i po bezmála čtvrtstoletí od doby ukončení provozování tohoto letadla v Česku se pořád najde dostatek lidí s nefalšovaným zájmem. Pozoruhodné poznání. Seriál otázek a odpovědí trval hodinu. Poté jsme ještě pokecali se známými tvářemi a asi o půl desáté večerní jsme se odebrali k návratu domů. V jedenáct jsem už seděl v křesle u pívka.